

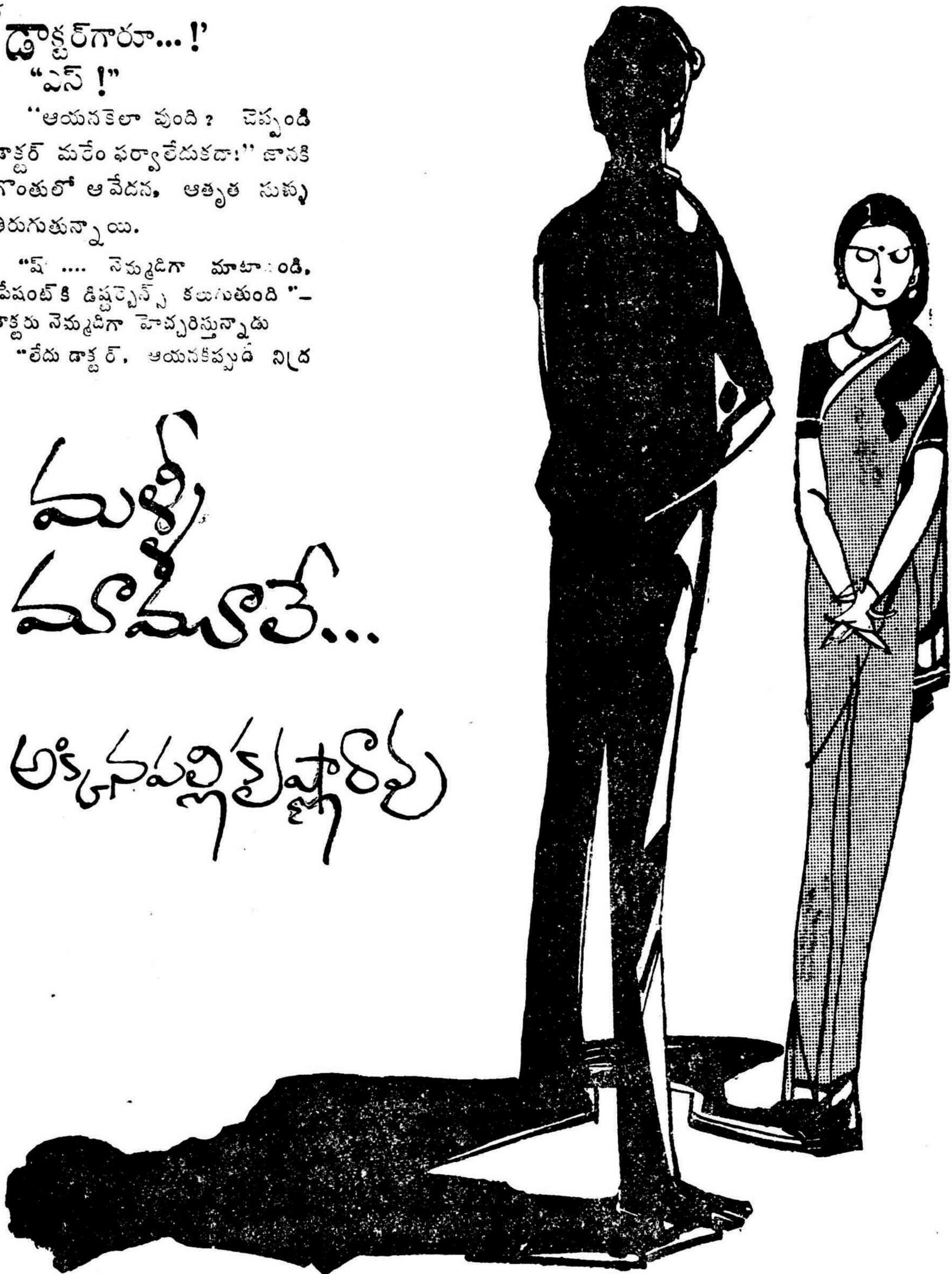
‘డాక్టర్ గారూ...!’
 “ఎస్!”

“ఆయన కెలా వుంది? చెప్పండి డాక్టర్ మరేం ఫర్వాలేదుకదా!” జానకి గొంతులో ఆవేదన, ఆత్మత సుఖు తిరుగుతున్నాయి.

“షే నెమ్మడిగా మాటాంది. పేషంట్ కి డిస్ట్రెస్స్ కలుగుతుంది” - డాక్టరు నెమ్మడిగా హెచ్చరిస్తున్నాడు
 “లేదు డాక్టర్, ఆయనకిప్పుడే నిద్ర

మళ్ళీ
 మళ్ళీ...

అక్కడపల్లికల్లూరిచ్చ

వట్టింది. చెప్పండి, ఆయన కెలా వుంది? నాకేదో భయంగా వుంది, త్వరగా చెప్పండి డాక్టర్!”

“క్షమించండమ్మా. వరిస్థితి చాలా సీరియస్ గా ఉంది. ఏక్సిడెంట్ లో నెత్తురు చాలా ఎక్కువ పోయింది. ఏమైనా నేను చెయ్యగలిగిన ప్రయత్నమంతా చేశాను.

రేపు తెల్లవారే వరకూ ఏం చెప్పలేను. ఆ తర్వాత భగవంతుని దయ!” - చెప్ప వలసిందింటేమీ లేనట్టుంది. డాక్టర్ వెళ్ళి పోతున్న బూట్ల శబ్దం.

“ఆఁ” జానకి బహుశః నాలాగే షాక్ తిరుంటుంది.

ఎవరో వస్తున్నట్టుంది. ఏమీ తెలీనట్టు

కళ్ళు మూసుకుని నిద్ర నటించేను నర్స్ కాబోలు గదిలోకొచ్చి ఏదో తీసుకుని ఒక సారి నా మంచం దగ్గరగా వచ్చి చూసి వెళ్ళిపోయింది కళ్ళు తెరుద్దామనుకుంటూండగా మళ్ళీ అడుగుల శబ్దం మళ్ళీ వప్పున కళ్ళు మూసుకున్నాను. ఎవరో నా మంచం దగ్గరికి వచ్చి నా ముఖంలోకి

సైకో - సెక్యో - థెరపి

సంతానమునకు, గర్భ నిరోధమునకు, సుఖ వ్యాధులు, బహిష్టు వ్యాధుల నివారణకు, వక్షోజ సౌందర్యం కొరకు, బిడ్డకు బిడ్డకు మధ్య ఎంఁ, అంగం చిన్నదైనచో, నరముల బలహీనత పోగొట్టి వీర్య వృద్ధికి, వృద్ధాప్యములో యవ్వన శక్తి పొందుటకు, ధాతు పుష్టికి, ఇంకా అనేక ఆంతరాంగిక సమస్యల పరిష్కారమునకు పంపదించండి.

డా॥ వై. వి. యస్. మోహనరావు,
10-19-28, దుర్గగుడి ఉర్పింగ్, బ్రాహ్మణవీధి,
విజయవాడ-520 001.

Suvarna

**వార్తలకు, వ్యాఖ్యలకు
"ఆంధ్ర జ్యోతి"
దిన పత్రికనే చదవండి.**

ఉచితం ఉచితం ఉచితం

తెల్ల మచ్చలు

మా చికిత్సవల్ల తెల్లమచ్చలు గల వారికి పూర్తిగా నయం అవడం ద్వారా మా వైద్యం మంచి కీర్తిని పొందింది. ప్రచారం మిల్లం ఒక ప్యాకెట్టు మందు ఉచితంగా ఇవ్వబడును మొదటి కోర్సుతోనే మచ్చల రంగు మారడం ఆరంభమవుతుంది. జబ్బు వివరాలు వ్రాయండి.

**GAUTAM CHIKITSALAYA
(S-DD)
P: O. KATRI SARAI (AYYA)**

డా॥ పి. వి. కె. రావు, B.A., నెక్స్ట్ సెప్టెంబర్ వైద్యవిద్యాన్-వైద్యాచార్య

హస్త ప్రయోగం, నరముల బలహీనత, అంగము చిన్నదగుట, శీఘ్ర స్కలనము-కుక్కనప్తము, సుఖ రోగములకు మానసిక వ్యాధులకు ఆయుర్వేద చికిత్స, పోస్టు

వ్వారా కూడా చికిత్స గలదు.

రావు నెక్లనిక,
టి. వి. రోడ్, తెనాలి, ఫోన్ : 700.

SUVARNA

**గండు మెప్పుడల ఇంట్లో గల
తిరుగు మన్నయేం?**

**ఇంట్లో మారక్క
పచ్చి కంది:**

చూస్తున్నారు. బలవంతాని ఎడుపు ఆపు కుంటున్నట్లుంది. సందేహంలేదు. జానకి! నెమ్మదిగా నా జుత్తు సవరిస్తోంది.

గుండెల్లోంచి దుఃఖం ఉప్పెనలా పొంగుకొస్తోంది. ఇండాక డాక్టర్ చెప్పినది విన్నప్పుడు ఆపుకోగలిగినా, యింకప్పుడు నా వల్ల కావటంలేదు. పిచ్చి జానకి యింత అన్యాయం చేసినా యింకా నన్ను ప్రేమించగలుతోంది. అందుకే భరించలేకుండా వున్నాను. జానకి యిక్కడినుంచి త్వరగా వెళ్ళిపోతే బాగుండును, హాయిగా కరువుతీరా ఏడ్చి గుండె భారం దించుకుందును అలా రెండు మూడు నిమిషాలు గడిచి వుంటుంది, యింతలో నర్సే మళ్ళీ వచ్చింది. వచ్చి జానకితో నెమ్మదిగా "చూడండమ్మా! మీ రాయన్ని యిప్పుడు డిస్కోర్ చెయ్యకూడదు. పేషంట్ కి బాగా నిద్రపటాలి. మీరు బయటి బెంచీ మీద విశ్రాంతి తీసుకోండి. ఆయనకి మెరుకువ రాగానే నేను పిలుస్తాను." అంది.

జానకి నిస్సహాయంగా, జాలిగా చూస్తుంటుంది. మరోసారి నా జుత్తు ప్రేమగా సవరించి, కదలలేక కదలలేక వెళ్ళింది. ఓ నిమిషం ఆగి నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచి చూశాను. నర్సే కూడా బయటికి వెళ్ళినట్లుంది. గదిలో ఎవరూ లేరు. బెడ్ లెట్ కాంతి నన్నుగా ప్రసరిస్తోంది. యిప్పుడింక నా మనస్సుకి పగ్గాలొదిలేశాను. కన్నీరు పెల్లబికింది. ఎక్కిళ్ళు బయటికి రాకుండా చేతులతో మొహాన్ని కప్పకున్నాను. అయిపోయింది. యింక కొద్ది గంటల్లో నా జీవితం పూర్తయిపోతోంది ఈ కొద్ది గంటల కాలంలో నా గత జీవితాన్ని తలచుకోవటం తప్ప నేను చెయ్య

గలిగిందేం లేదు కాని ఆ నా గతాన్ని తచ్చుకోడానికే అసహ్యం వేస్తోంది అయినా అప్పుడుగా మరి అంతకన్నా చేసేది లేనప్పుడు.

నిజంగా నేను నీచుడ్చి, మహా పాపిని చిన్నప్పటినుంచి పెద్దలంటే లక్ష్యం లేకుండా చదువంటే నిర్లక్ష్యం అల్లె చిల్లరగా తిరిగేవాడిని అందుకే స్కూలు ఫైనలు ఏవరేజిగా ప్యాసయ్యేసరికి నా తాతలు దిగొచ్చారు. కాని నాతోపాటే చదువుతున్న జానకి మాత్రం మంచి మార్కులు తెచ్చుతుంది. నే నెంతఅలరిగా తిరిగినా "బాబా బాబా!" అంటూ నావెంటే తిరిగేది. అంతవరకూ అషకషాలుపడి చదివించిన మా నాన్న మాతాత్తుగా గుండె పోటుతో మంచం పట్టెడు. ఒకనాడు నన్నూ, జానకినీ గగ్గర కూర్చో బెట్టుకున్నాడు. జానకి తల నిమురుతూ గద్దర స్వరంతో యిలా అన్నాడు "అమ్మా జానకి! నీ బావెంత అలరివాడైనా, వాడి లోనే నీ మనసుని పంచుకున్నావు. నువ్వున్నావన్న దైర్యంతోనే యిప్పుడు నేను కూడా నిశ్చింతగా వెళ్ళిపోతున్నాను. ఎప్పుడూ వీడిని వదిలిపెట్టనని మాటయ్యి తల్లీ!" జానకి తన చెతిని నాన్న చేతుల్లో వుంచి, మౌనంగా కన్నీరు కార్చింది. అంతే మార్కాడు నాన్న మమ్మల్ని వదిలి వెళ్ళిపోయాడు.

మరో నాలుగు రోజులు పోయేక మామయ్య వచ్చాడు జానకిని తీసుకెళ్ళడానికి. కాని జానకి తనతో రానంది. ఈ విషయంలో మామయ్యకి, జానకికి సిద్ధ గొడవయింది. మామయ్య జానకికి ఎంతగానో చెప్పిచూశాడు—నన్ను చేసు

కుంట కోరికలు తెచ్చుకోవటమేనని నీ ఊత్యగం బూడిదలో పోసిన సన్నీ రాతుందనీ—యిలా ఎన్ని చెప్పినా జానకి తన పట్టు విడవలేదు. "నీ ఖర్మ యింక నీ మొహం చూడను" అంటూ వెళ్ళి పోయాడు. ఓ శుభ ముహూరం చూసు కుని మేము రిజిస్ట్రార్‌రాఫీసులో దంపతుల మయ్యేం. బ్రతుకు తెచ్చుకేం చెయ్యడమా అం ఆలోచిస్తుంటే జానకి చెప్పింది. తను అప్పుడప్పుడు దాడుకున్న డబ్బుండనీ, దాన్ని పెట్టుబడి పెట మనీ. తన దగ్గరున్న డబ్బుంతా నాఫ్యాన్సీ షాపు పెట్టుబడిగా యిచ్చిన జానకిని చూసి మొదట ఆశ్చర్యపోయేను. క్రూర ఆమె అమాయకత్వానికి నవ్వుకున్నాను కూడా.

మొదట్లో కొన్నాళ్ళు బుద్ధిగా నే వ్యాపారం చూసుకుంటూ, జానకితో సర దాగా గడుపుతూ సాగించాను. కాని రాసు రాసు ఆ రోటీన్ బ్రతుకుమీద విసుగు పెట్టింది. యింక ఆమెని చీటికి మాటికి విసుక్కొడం ప్రారంభించాను. నన్నడిగే వాళ్ళు లేరేమో, యింక నా జల్నాలకి సర దాలకి ఆటంకంలేకపోయింది నేను అనుభవించని సుఖంలేదు. నేను చెయ్యని ఖర్చులేదు. కొంతకాలానికి నా షాపు దివాలా తియ్యటం ప్రారంభించింది. షాపు మీద తలకు మించిన అప్పుచేశాను. యింక అప్పుపుస్తే మార్గం కనబడలేదు. జల్నాలకి డబ్బు దొరక్క పిచ్చెక్కేటట్టుంది. ఒకనాడు జానకి దగ్గర చేరి దీనింగా నటిస్తూ, కంఠం కొట్టిగా వాణి కిస్తూ యిలా అన్నాను. "జానకి! యిన్నాళ్ళు విన్నెంతో కష్టపెట్టాను. అయినా నువ్వేనాడూ యేం అనలేదు.... యిప్పుడు నేను చాలా యిబ్బందుల్లో వున్నాను. మన షాపు దివాలాతీసే స్థితిలో వుంది. కనక నీ నగలు యిస్తే వాటిమీద బ్యాంకు లోను తీసుకోచ్చి, మళ్ళీ నిల దొక్కుకుంటాను. ఈ ఒక్క సారి కి గట్టెక్కించు."

జానకి అదోలా విచిత్రంగా నవ్వింది. అంతకాదు "యిన్నాళ్ళు మీరేం చేసినా నేను మాట్లాడలేదు కాని, ఈ ఒక్కసారికి నన్ను మన్నించండి. ఈ నగలివ్వడానికి నాకభ్యంతరంలేదు కాని, అందువల్ల మీరు మారతారని నేను నమ్మలేకపోతున్నాను. ఒక పని చేద్దాం. షాపుని ఏదో ఒక రేటుకి అమ్మేయండి. వచ్చిన డబ్బుతో అప్పు తీర్చేయండి. ఏదో చిన్న ఉద్యోగం చూసుకుని గుట్టుగా కాలం గడుపుదాం." అంది. యిలా ఎదురు చెప్తందని ఆశించని

గాథా వళి

రెండు స్వాస్థ ఐస్క్రిం యిప్పించిన నిజాం నవాబు

మాజీ నిజాం నవాబు స్వర్ణీయ ఉస్మాన్ అలీఖాన్ ప్రపంచ ప్రసిద్ధి చెందిన ధనవంతులలో అగ్ర శ్రేణికి చెందినవాడు చీటికి మాటికి దర్బారు పెట్టించి బతి వంతంగా నజరానాలు (కానుకలు) రాబడేవాడు. దినదినం అలా వృద్ధి చెందు తున్న సంపదించి ఒక్క శైవకూడా తనకోసం నాడుకోవడం అతనికి యిష్టంగా

ఉండేది కాదు. అతని లాభిత్వానికి ఉదా హరిణలుగా వెక్కు కడలు ప్రచారంలో వున్నాయి.

1924 ప్రాంతంలో శ్రీ కె. పి. ఎస్. మీసన్ హైదరాబాద్ సంస్థానంలో బిటిషు రెసిడెంటుకు అగ్డర్ సెక్రటరీగా పనిచేశాడు. నిజాం నవాబు ఆహ్వానం పైన శ్రీ కె.పి.ఎస్. మీసన్ ఆయన సతీ మణి ఒక క్రికెట్ మ్యాచ్ చూట్టానికి పోయారు. మీసన్ సతీమణి ప్రక్కన కూర్చున్న నిజాం నవాబు ఐస్క్రింకోసం

ఆర్డరిచ్చాడు. ఐస్క్రిం కప్పుడు చేతబట్టుకొని ఆమె మేఘాలమీద పరుగెత్తు కొచ్చాడు వికాజీ. తప్పునింకా ఐస్క్రింని చూసిన నిజాంకు పిచ్చెత్తినట్లైంది. ఇంత ఐస్క్రిం మిసెస్ మీసన్ ఎలా తినగలుగుతుందని వికాజీవై మండిపడ్డాడు. సగం కప్పు మాత్రమే తెచ్చి పెట్టాడు వికాజీ. దానిపై కూడా నిజాం తృప్తి చెందలేదు. "అరేయ్! ఆడవాళ్ళు ఇంత ఐస్క్రిం ఎలా తినగలరోయ్" అని అరి చాడు. ఆపైన రెండు స్వాస్థకు మాత్రమే సరిపోయే ఐస్క్రిం తెచ్చినప్పుడు నిజాం నవాబు సంతృప్తుడై నట్లు చిరునవ్వు నవ్వాడు.

—జి. వెంకట రామారావు

నేను తెల్లబోయాను. ఎంతో చెప్పిచూశాను చివరికి బెదిరించాను కూడా. అయినా జానకి తన మొండిపట్టు విడవలేదు అనేప్పుడూ యింతే. ఒక నిర్ణయానికొస్తే మరెట్టి పరిస్థితుల్లోనూ మారదు. యింకేం చెయ్యలేక అక్కడి నుంచి విసురుగా వెళ్ళి పోయాను తనని తిమ్మా.

ఆ రాత్రంతా ఆలోచనతో నాకు నిద్ర

మాటలు: అంబేద్కర్ జీవిత చిత్రం.

పట్టలేదు. అర్థంట్లుగా తన అప్పు తీర్చక పోతే వరువు బజార్ను పెడతానని చివరి వార్షింగ్ చ్చాడు ప్రకాశం. రాస్కెల్ వాడ్ని తన్నినా పాసంలేదు. నమ్మక ద్రోహ! నాకు పురెక్కించి, జల్నాలు చేయించి అప్పుల్లో ముంచింది వాడే. వాడన్నంత పని చేస్తాడు. అదీగాక చేతిలో డబ్బులేక రోజులు చాలా చప్పుగా గడుస్తున్నాయి. ఈ పరిస్థితుల్లోరచి బయటపడి. మళ్ళీ ఓ వెలుగు వెలగాలంటే ఏదో చెయ్యక తప్పదు. ఏం చెయ్యాలి? ఆలో చించి ఆలోచించి ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాను. మర్నాడే ప్రకాశం దగ్గరకి వెళ్ళి నాశ్నాను చెప్పాను. వచ్చే డబ్బులో నాలుగో వంతు అతని జాకి కింద జమకట్టుకునే పద్ధతిమీద ఒప్పు కున్నాడు. అతని సాయంతో గిట్ట నగలు అవే డిజైనులో చేయించాను. ఆ వేళ రాత్రి జానకి దగ్గరచేరి పశ్చాత్తాపం

ఆ నంద మార్గం

ప్రసాద్ : ఏమీ ఆట, రోజుకు కొన్ని వందలమందికి అన్నం పెడుతున్నావట. అంత గొప్పవాడివయ్యావా?

ఆట : ఆటే. రోజువ హోటల్ లో సర్వర్ గా పనిచేస్తున్నాను.

— వి. బి. రాజేంద్ర ప్రసాద్

క్రొత్తగా కాదు కొన్న ఆసామి కార్ వేళ్లున్నాడు. మార్గంలో డ్రైవరు గేరు మార్చుతుంటే.

ఆసామి : డ్రైవర్, ఏమిటా శబ్దం? డ్రైవర్ : గేరు మార్చుతున్నానండీ. ఆసామి : ఎం డ్రైవరువయ్యా! మార్చుకోవడం అలాంటివి ఇంటిదగ్గరే చేసుకోవడం తెలీదూ!

ఎంపాయ్ మెంటు ఎక్స్ప్లంజిల్ క్యూల్ నిల్చునీవున్న ఒక పన్నెండేళ్ళ అబ్బాయి తో వెనుక నిల్చున్న యువకుడు.

యువకుడు : ఇంతింత వాళ్ళకు ఉద్యోగాలు దొరక్క చస్తుంటే ఏకిప్పుడే ఏంకొందర? బాబు : ఈ కార్డు మా నాన్నగారిదండీ. రెన్యువల్ కు ఇచ్చేస్తున్నాను.

— బి. నందకుమార్ రెడ్డి

నటిస్తూ, తియ్యటి మాటలు చెప్తూ, నిద్ర మాత్రం వేసినపాలు తాగించాను వాసం అమాయకురాలు, అదంతా నిజమేననుకుని పొంగిపోతూ ఆ పాలు తాగి మత్తుగా నిద్ర పోయింది, నెమ్మదిగా నేను తెచ్చిన గిట్ట నగల్పిపెటి అసలు నగలు కాజేశాను. రెండూ ఒకే డిజైన్ లో వున్నాయి కనక అసలు జరిగిన మోసం ఎవరికీ తెలీదు. మర్నాడు నేనూ ప్రకాశం కలిసే నగల్పి ఒక మార్వాడీ దగ్గర ఆ మేళాము. ప్రకాశంకి అతని వాటా యిచ్చెయ్యగా, నాకు యింకా పాతిక వేలు క్యాష్ వచ్చింది. కొద్దిగా దగ్గరుంచుకుని, మిగతా డబ్బు ఎవరికీ కనబడకుండా దాచేశాను. యింక నా ఆనందానికి అంతులేదు. అలా ఆనాడు నా యింట్లో నేనే సాగించిన నీచ కార్యానికి గర్వపడ్డాను.

నేను చేసిన మనకార్యం ఎవరూ కని పెట్టలేరనీ, నన్నెవరూ ఏం చెయ్యలేరనీ విర్రవీగేను. కాని ఎందరి కళ్ళు కప్పినా ఆ సర్వాంతర్యామి కళ్ళు కప్పలేననీ, ఆయన విధించే శిక్షనుంచి ఎవరూ తప్పించుకోలేరనీ తెలుసుకోలేకపోయాను. నా అజ్ఞానం బయటపడ్డానికి ఎంతోకాలం వట్టలేదు. ఆనాడు సాయంత్రం క్లబ్బులో మస్తుగా తాగి తూలుతూ యింటికి బయల్దేరాను. వెనకనుంచి బాణంలాధూసుకొచ్చిన లారీ యిచ్చిన డాష్ కి ఎగిరిపడ్డాను. నా అహంకారం అణిగిపోయింది, నా గర్వం ముక్కలయింది. ఓ వెర్రికేక వేస్తూ అదే చివరిక్షణం అనుకుని స్పృహ తప్పి పడి పోయిన నాకు మళ్ళీ హాస్పిటల్ లో మెల కువ వచ్చింది.

గోడ గడియారం రెండు గంటలు కొట్టింది. బహుశా నాకు మిగిలిన టైము గుర్తు చేసుందనుకుంటాను. ఏమైనా యీ పాడు జీవితం యింక కొద్ది గంటల్లో ముగియబోతోంది. నేను చేసిన పాపాలు తల్చుకుంటుంటే నామీద నాకే రోత వుడు తోంది. అనుభవించిన తుచ్చ సుఖాల్ని అవే శాశ్వతమని భ్రమపడిన నా తెలివి తక్కువతనాన్ని ఈ చివరి ఘడియల్లో జ్ఞాపకం చేసుకుంటే నవ్వు వస్తుంది. ఆశాశ్వతమైన సౌఖ్యాల ఊబిలో కూరుకు పోయి, జానకితో పంచుకోవలసిన విలువైన సుఖశాంతుల్ని పోగొట్టుకొన్న నా అజ్ఞానం నన్ను వెక్కిరిస్తోంది. ఇప్పుడు మళ్ళీ ఏదైనా అద్భుతం జరిగి మళ్ళీ కాలం ఒక వదేళ్ళు వెనక్కి తిరిగితే ఎంత బాగుండును. నా తప్పులన్నీ నవరించు కుండును అని పిస్తోంది నా వెర్రి ఊహకి ఏడుపొస్తోంది, అసలీ లోకంలో

పచ్చ కర్పూర లేహ్యం

పచ్చ కర్పూరము, కుంకుమ పూపు, జాజికాయ, కొంతి, జావత్రి లవంగపట్ట, పెద్ద లవంగపట్ట, లవంగాలు వీనిని ఎండించి ప్రత్యేకముగా చూర్చించి సమభాగములుగా తూచి, వీనికి మూడు వంతులు తేనె కాచి అందులో, చూర్ణములను వేసి కలిపి లేహ్య పాకముగ దింపుకొనవలెను. అన్నాశయము, నల్లగుండె వీని యందలి దుర్బలత్వము హరించును. పూటకు రెండుసార్లు సేవించవలె. ఇది ఇచ్చాసత్యము.

— కె. శంకరరావు

నాలంటి వెర్రి బాగుల వాళ్ళే ఎక్కువ శాతం ఉంటారనుకుంటాను. భూమి ద వున్న నాలు రోజులూ అంతా తన ప్రతిభే నని విర్రవీగుతారు. ఈ శరీరపు తోడుగే శాశ్వతమనే భ్రమలో దానికి డబ్బూ, కాలం వెచ్చించి ఎన్నో అలంకారాలు చేస్తారు. అవి చూసుకుని మురిసిపోతారు. దానికెన్నో సౌఖ్యాలు సమూహుకోవాలని తావత్రయపడతారు. కాని పాపం వాళ్ళకి చివరి ఊణం కాని తెలిసిరాదు. అంద మైన ఈ శరీరం ఏదోనా బూడిదగా మారిపోతుందనీ. అంతవరకూ మురిసి పోయిన ఈ అలంకారాలు అప్పుడెందుకూ వుపయోగపడవనీ, అంతేకాదు, అంత వరకూ జీవితంలో ఒక్కనాడైనా భగ వంతుడ్చి తల్చుకోనివాడు, అప్పుడు మొదలెడతాడు దైవసంకీర్తనా, విన్న పాలూ!

దూరంగా ఎక్కడో కోడికూత సన్నగా వినిపించింది. నిద్రవల్లో, నీరసంవల్లో శరీరం స్వాధీనం తప్పతోంది. యింక నాకు కాలం దగ్గర వడింది. జానకి ఒక్క సారి వస్తే బాగుండును. నా సుదీర్ఘ సాహ చర్యంలో నేనామెను ఏమీ సుఖ పెట్టకపోగా ఎన్నో విధాలా కష్టపెట్టాను. ఈ చివరి ఊణంలో ఆమె డబ్బు ఆమెకి అప్పగించి కడసారి చూపులతో, జ్ఞమాపణ చెప్పు కుంటేకాని నా పాపాలకి నిష్క్రమి లేదు. కాని నాకా అదృష్టం లేదు. నా కళ్ళు మూతలు పడిపోతున్నాయి. నా తెలివి స్వాధీనం తప్పతోంది. ఇంక లాభం లేదు. "జానకి, గుడ్ బై!"....

"డాక్టరుగారూ! చెప్పండి యింక ప్రమాదం లేదుగా!" ఎంతో ఆశగా ఆత్మతగా అడుగుతోంది జానకి.

